

کم حرفی یا پر حرفی ؟

شما از کم حرفی خودتان یا دیگران اذیت می شوید یا از پر حرفی؟
معمولا هر کدام از این ها زیاد باشند و بیش از اندازه باشند، می توانند آزاردهنده شوند.

همیشه شنیدیم که می گویند: دوتا گوش داریم برای شنیدن و یک دهان برای حرف زدن،
یا این مصراع شعر که می گه:

"کم گوی و گزیده گوی چون در" نشان می دهد که کم حرف بودن بهتر از پر حرف بودن است!

اما امروزه خیلی نمی توان با قاطعیت گفت که کدام یکی از این ها خوب هستند،
چون روز به روز شخصیت هر انسانی تغییر می کند و تکامل پیدا می کند و طی سال ها تغییرات،
در نهایت به انسانی تبدیل می شود که هر رفتارش اعم از کم حرفی یا پر حرفی اش،
می تواند دلایلی داشته باشد که گاهی این دلایل خوب و قانع کننده هستند و گاهی نیستند.

کم حرفی یا پر حرفی ؟

کم حرفی در تضاد با پر حرفی نیست و بهتر است که این مفاهیم را با هم قاطی نکنیم.

بهترین نوع این است که خوش صحبت باشیم.

خوش صحبت بودن یعنی زمانی که نیاز به صحبت هست،

با روی گشاده و اصولی صحبت یا [احوالپرسی](#) کنیم و زمانی که نیازی به حرف زدنمان نیست،
به زور نخواهیم نظرممان را بیان کنیم یا صحبت دیگران را قطع کنیم که حرف خودمان را به کرسی بنشانیم.

اما اصولا چون اکثر انسان ها دوست دارند که در جمع ها حرف بزنند و اظهار نظر کنند،
و حتی گاهی به خاطر فرهنگ اشتباهی که جا افتاده،

کسی که کم حرف می زند را بی خیال و بی تفاوت می دانند،

به همین دلیل خیلی ها ترجیه می دهند که بیشتر صحبت کنند تا اینکه کم حرف بزنند.

اما کم حرفی یا پر حرفی دو خصیصه مهم یک شخص هستند و معمولا کسانی که کمتر حرف می زنند،

ری اکشن های مناسب تری هم دارند به همین دلیل از قدیم هم توصیه کردند که کمتر صحبت کنید.

در ادامه به چندین مزایای کم حرفی اشاره خواهیم کرد.

کم حرفی یا پر حرفی ؟ کم حرف ها، سنجیده تر حرف می زنند

برای خیلی از ما پیش آمده که با گفتن حرفی به طور ناخواسته،

کسی را ناراحت کردیم یا دلی را شکستیم یا حتی رابطه آدم هایی را خراب کردیم!

دلیل همه این ها این است که در آن لحظات پرحرفی کردیم. شاید قصدمان این نبوده که کسی را ناراحت کنیم اما با اینحال حرفی که زدیم باعث آزار افرادی شده است.

اگر میزان حرف زدندان را کنترل کنیم چنین مسائلی پیش نمی آید، و چیزی نمی گوئیم که بعدا از گفتنش پشیمان شویم. چون سنجیده حرف می زنیم و قبل از اینکه کلماتی را ادا کنیم، به آن ها خوب فکر می کنیم و اصطلاحا سبک و سنگین می کنیم.

عاقل تر به نظر می رسید و دیگران راحتتر به شما اعتماد می کنند

کم حرفی یا پرحرفی ؟

کسی که بتواند روی صحبت کردنش کنترل داشته باشد و هر چیزی را عنوان نکند، در چشم دیگران یک انسان فهمیده، آگاه و مورد اعتماد است که اگر نیاز به آدم مطمئنی داشته باشند، حتما چنین شخصی جزء گزینه هایشان خواهد بود.

از طرف دیگر آدم ها به طور ذاتی دوست دارند که صحبت کنند، و کسانی حرف هایشان را با دقت بشنوند به خصوص وقتی در مورد خودشان حرف می زنند. کسانی که کم حرفی را انتخاب می کنند، به طبع شنونده های خوبی هستند، البته شنونده ای که [گوش دادن موثر](#) داشته باشد. به همین دلیل آدم های دیگر روی این افراد حساب می کنند که حرف هایشان را به آن ها بگویند.

با کم حرفی یا پرحرفی بیشتر یاد می گیرید

خودم تا قبل از سن 17، 18 سالگی آدم پرحرفی بودم و همیشه هر جا می رفتم، شروع به حرف زدن می کردم اما از یک جایی به بعد شخصیتم تغییر کرد و دیگه دلم نمی خواست زیاد حرف بزنم، به جاش ترجیه می دادم هر جا که می روم، بیشتر شنونده باشم.

از همان موقع به بعد بود که ناخودآگاه سکوتم بیشتر شد و در همین حین به آدم ها و شخصیت های مختلفی که داشتند بیشتر توجه می کردم،

خصوصیات رفتاری بیشتری را در وجود آدم ها کشف می کردم، و اینطوری شناختم نسبت به آدم های دیگر را بیشتر و کامل تر کردم.

[شخصیت شناسی](#) کمک زیادی می کند که بدانیم با هر کسی چطوری باید رفتار کنیم.

کم حرفی یا پرحرفی هر کدام مزایای متفاوتی دارند اما کسانی که سنجیده و به اندازه صحبت می کنند، این امتیاز را به خودشان می دهند که در موقعیت های مختلف چیزهای زیادی یاد بگیرند.

رعایت اخلاقیات

کم حرفی یا پر حرفی ؟

این موضوع برای خود من خیلی جالبه چون وقتی ما تصمیم می گیریم که حرف بزنینم و پر حرف باشیم، در مورد چه چیزهایی می توانیم صحبت کنیم؟
یا چقدر می توانیم در مورد آب و هوا با دیگران حرف بزنینم؟

عملا زیاد صحبت کردن باعث می شود در مورد دیگران حرف بزنینم و این خارج از اخلاق و عرف

هستند.

قدیما، خانوما می نشستند جلوی در و سبزی پاک می کردن و از دیگران حرف می زدند.

این ماجرا چرا سوژه شد؟

چون آدم های زیادی از این خانوم ها دلشون شکست و ضربه روحی خوردند.

چون پشت سرشان حرفایی زده شد که گاهی با دروغ، تهمت، قضاوت نابه جا و... همراه بود.

به خاطر همین روز خبرنگار که می شود، عکس این خانوم ها را منتشر می کنند و تبریک می گویند!

آدم های خیلی زیادی متوجه شدند که در این جمع ها حرف درست حسابی زده نمی شود پس دیگه جمع نشدن که سبزی پاک کنند!

به خاطر همین پر حرفی خواه یا ناخواه ما را به سمتی می برد که مجبور می شویم اخلاقیات را زیر پا بگذاریم،

و همین موضوع موجب می شود دیگر مورد اعتماد آدم ها نباشیم.

شاید نظر تعداد زیادی از مردم برایمان اهمیت نداشته باشد اما ما انسان ها زنده ایم به زندگی جمعی و اجتماعی که داریم.

به خاطر همین حتما تعداد محدودی هستند که نظرشان برایمان اهمیت داشته باشد

کم حرفی یا پر حرفی ؛ زیاد حرف زدن می تواند فایده ای هم داشته باشد؟

گاهی ممکن است کسانی را ببینیم که زیاد حرف می زنند اما حواسشان به حرف هایی که بیان می کنند، هست.

یعنی هرچیزی نمی گویند، بیشتر حرف های عادی می زنند،

و همین حرف ها را چنان پر انرژی و با شوخ طبعی بیان می کنند که جو یک فضا را کلا عوض می کنند،

و همه را می خندانند و با انرژی زیادی که دارند به آدم های زیادی حال خوب منتقل می کنند.

یعنی گاهی می شود حرف زد و به بیراهه نرفت و با حرف زدن حال دیگران را خوب کرد.

بنابراین نکته ای که مهم است، اینجاست که حرفی بزنینم که به کسی آسیب نرساند،

و به اندازه ای صحبت کنیم که اخلاقیات را زیر پا نگذاریم.

به عبارت بهتر؛ "کم گوی و گزیده گوی چون در"